

[Udenrigsministeren.]

og Sverige deltog ogsaa, og der var Enighed om ved Mødet, at man burde lægge Forslagene fra Bruxelles til Grund ved Udarbejdelsen af den fællesnordiske Nomenklatur. Det er Meningen, at efterhaanden som Arbejdet i Bruxelles skrider frem, skal de nordiske Toldeksperter med Mellemrum mødes for at udarbejde den nordiske Nomenklatur; det er bestemt, at Eksperternes næste Møde skal finde Sted i Oslo i August Maaned, og man er fra alle Sider klar over, at Arbejdet bør fremmes mest muligt.

Endvidere kunde jeg i denne Sammenhæng nævne, at det fællesnordiske Udvalg paa Mødet i Bruxelles i Begyndelsen af Juni vedtog at rette en Henvendelse til Udenrigsministrene i de fire Lande med Anmodning om at overveje, hvad der kan gøres for saa vidt muligt at koordinere Arbejdet i Bruxelles med Arbejdet for en nordisk Toldunion. For Danmarks Vedkommende sker dette allerede derved, at det er de samme Embedsmænd, der deltager i Arbejdet paa begge Omraader.

Det nordiske Udvalg pegede endvidere paa Vigtigheden af, at Arbejdet i Bruxelles blev gjort til Genstand for fællesnordiske Overvejelser i den Hensigt at faa udformet et fælles nordisk Standpunkt, idet Bruxellesforhandlingerne kan faa Betydning for Samarbejdet i Norden paa dette Omraade, og Udvalget har derfor henstillet, at ogsaa dette Spørgsmaal drøftes mellem de nordiske Udenrigsministre. Jeg kan tilføje, at de nordiske Delegationer ved Forhandlingerne i Bruxelles holder nær Forbindelse med hinanden, men det er tænkeligt, at der kan gøres endnu mere i den Retning. Jeg mener, at vi fra dansk Side kan være enige i det Synspunkt, Udvalget har fremhævet, og jeg vil derfor ved første Lejlighed tage Spørgsmaalet op til nærmere Forhandling med Udenrigsministrene i de andre nordiske Lande.

Da det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen tog Ordet, havde jeg glædet mig til at høre ham bevise, at der var knyttet politiske eller militære Betingelser til den dansk-amerikanske Overenskomst, idet jeg i al Beskedenhed tør minde om, at det ærede Medlem og jeg tidligere, for nogle Maaneder siden, har udvekslet Bemærkninger om dette Problem. Jeg kunde ikke dengang overbevise det ærede Medlem om, at den kommende Overenskomst vilde være uden politiske og militære Betingelser — det var paa det Tidspunkt en Trossag. Nu tror jeg næsten, man kan fastslaa, at det

ærede Medlem har opgivet sin Teori om, at Overenskomsten indeholder politiske Betingelser. I sine Udtalelser for et Øjeblik siden var han mere inde paa at bevise, at der var politiske *Hensigter* bag Overenskomsten, hvilket imidlertid er noget andet. Det ærede Medlem fremhævede det ikke særligt overraskende, at De Forenede Stater er stærkere end Danmark og vilde være den stærkeste Part i Forholdet til Danmark. Det kan vist ikke bestrides. Paa den anden Side maa man jo ikke overse, at vi med denne Overenskomst ikke staar helt alene, naar vi har 16—17 andre Lande med i samme Baad.

Jeg er bange for, at jeg ikke har Kræfter til at følge det ærede Medlem Hr. Starcke gennem alle hans Synspunkter, men jeg vil gerne gøre en enkelt Bemærkning til de Spørgsmaal, han rejste. Jeg tror, hans Bekymring for en tilsyneladende Modsatning mellem Artikel 3 og Artikel 4—6 i Paris-Konventionen er ubegrundet. Artikel 3 angiver et Middel, hvorimod Artikel 4—6 opstiller Maal. Det er muligt, at Meningen var kommet klarere frem, hvis man i Artikel 3 i Oversættelsen ikke havde brugt Ordet „Planer“, men Ordet „Program“, som, saa vidt jeg kan se i Øjeblikket, vilde have ligget nok saa nær ved de fremmede Tekster.

Det ærede Medlem var utilfreds med, at der ikke var nogen Bestemmelse om toldfri Indførsel af Gavepakker. Der har været en saadan, men man blev i Washington enig om at fjerne den. Saaledes som det staar nu, har vi ikke nogen Pligt til at forhandle om Toldfrihed for Gavepakker. Det reelle Motiv hertil er vistnok det, at det var Tanken, at en Del af Marshall-Hjælpen skulde have Form af Gavepakker, og det mente de danske og andre Landes Forhandlere vilde være en uheldig Maade at faa Hjælpen paa.

Jeg var glad over at høre, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft udtrykte sin Anerkendelse af de danske Forhandlere i Washington. Jeg vil gerne slutte mig til denne Anerkendelse og udvide den til de danske Forhandlere i Paris og ikke mindst til de kyndige danske Embedsmænd i København, som i de sidste Uger har sat næsten alt andet til Side for at hellige denne Opgave hele deres Kraft. Jeg tror, at vi har Grund til at være dem taknemmelige for det Resultat, der nu foreligger.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg takker de ærede Ordførere, der har givet Tilslutning til Lovforslaget om Optagelse